

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 80

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

17 martie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2012/C 80/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 73, 10.3.2012 .....

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2012/C 80/02

Cauza C-545/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 februarie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord [Convenția privind definirea statutului școlilor europene — Interpretarea și aplicarea articolului 12 punctul 4 litera (a) și a articolului 25 punctul 1 — Dreptul profesorilor detașați de a avea acces la aceeași promovare profesională și la aceeași creștere salarială ca omologii lor naționali — Excluderea anumitor profesori detașați de Regatul Unit la școlile europene de la accesul la grile de salarizare mai avantajoase și de la alte plăți suplimentare acordate omologilor naționali — Incompatibilitate cu articolul 12 punctul 4 litera (a) și cu articolul 25 punctul 1] .....

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 80/03	Cauza C-210/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 februarie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Ungaria) — Márton Urbán/Vám- és Péntügyiőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (Transporturi rutiere — Încălțări ale normelor privind utilizarea tahografului — Obligația statelor membre de a institui sancțiuni proporționale — Amendă forfetară — Proporționalitatea sancțiunii)	2
2012/C 80/04	Cauza C-249/10 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 februarie 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) [Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7), articolul 9 alineatul (5) și articolul 17 alineatul (3) — Statut de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratat individual — Eșantionare]	3
2012/C 80/05	Cauza C-277/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 februarie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Martin Luksan/Petrus van der Let (Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Proprietate intelectuală — Drept de autor și drepturi conexe — Directivele 93/83/CEE, 2001/29/CE, 2006/115/CE și 2006/116/CE — Repartizarea drepturilor de exploatare a unei opere cinematografice, pe cale contractuală, între realizatorul principal și producătorul operei — Reglementare națională care atribuie aceste drepturi, exclusiv și de plin drept, producătorului filmului — Posibilitate de derogare de la această regulă printr-un acord între părți — Drepturi de remunerare subsecvente)	4
2012/C 80/06	Cauza C-553/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 noiembrie 2011 — Bernhard Rintisch/Klaus Eder	5
2012/C 80/07	Cauza C-601/11 P: Recurs introdus la 28 noiembrie 2011 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 9 septembrie 2011 în cauza T-257/07, Franța/Comisia	5
2012/C 80/08	Cauza C-609/11: Recurs introdus la 29 noiembrie 2011 de Centrotherm Systemtechnik GmbH gegen das Urteil des Gerichts împotriva Hotărârii Tribunalului (camera a șasea) din 15 septembrie 2011 în cauza T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	6
2012/C 80/09	Cauza C-610/11: Recurs introdus la 29 noiembrie 2011 de Centrotherm Systemtechnik GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 septembrie 2011 în cauza T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	7
2012/C 80/10	Cauza C-614/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 30 noiembrie 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer/Anneliese Kuso	8
2012/C 80/11	Cauza C-628/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Braunschweig (Germania) la 7 decembrie 2011 — Bußgeldsache/International Jet Management GmbH	9
2012/C 80/12	Cauza C-642/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 15 decembrie 2011 — EOOD Stroy trans/Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	9

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 80/13	Cauza C-643/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 15 decembrie 2011 — LVK-56 EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i uprvlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	10
2012/C 80/14	Cauza C-645/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 16 decembrie 2011 — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir și alții	11
2012/C 80/15	Cauza C-664/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spania) la 30 decembrie 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L./Banco Mare Nostrum, S.A.	11
2012/C 80/16	Cauza C-665/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spania) la 30 decembrie 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor/NCG Banco, S.A.	12
2012/C 80/17	Cauza C-4/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italia) la 2 ianuarie 2012 — DaniĀo Tola/Ministero della Difesa	12
2012/C 80/18	Cauza C-23/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Letonia) la 17 ianuarie 2012 — Mohamad Zakaria	12
2012/C 80/19	Cauza C-48/12: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Polonă	13
2012/C 80/20	Cauza C-50/12 P: Recurs introdus la 1 februarie 2012 de Kendrion NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 noiembrie 2011 în cauza T-54/06, Kendrion/Comisia	14
Tribunalul		
2012/C 80/21	Cauza T-76/08: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — El du Pont de Nemours și alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor — Împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului nelegal — Întreprindere comună — Linii directe pentru calculul amenzilor — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)	15
2012/C 80/22	Cauza T-77/08: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Dow Chemical/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor — Împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului nelegal — Întreprindere comună — Linii directe pentru calculul amenzilor — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)	15
2012/C 80/23	Cauza T-83/08: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Denki Kagaku Kogyo și Denka Chemicals/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor — Împărțirea pieței — Dovada participării la înțelegere — Dovada distanțării de înțelegere — Durata încălcării — Dreptul la apărare — Accesul la dosar — Linii directe pentru calculul amenzilor — Neretroactivitate — Încredere legitimă — Principiul proporționalității — Circumstanțe atenuante”)	16

2012/C 80/24	Cauza T-321/09: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — skytron energy/OAPI (arraybox) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale arraybox — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	16
2012/C 80/25	Cauza T-469/09: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Grecia/Comisia („FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Sectorul prelucrării tomatelor și sectorul stocării orezului — Controale principale — Sistem integrat de gestiune și de control referitor la anumite sisteme de ajutoare comunitare — Principiul proporționalității”)	16
2012/C 80/26	Cauza T-305/10: Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2012 — Hartmann-Lambo/OAPI — Diptyque (DYNIQUE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale DYNIQUE — Marcă comunitară verbală anterioară DIPTYQUE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2012/C 80/27	Cauza T-387/10: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Goutier/OAPI — Euro Data (ARANTAX) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ARANTAX — Marcă națională verbală anterioară ANTAX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009”]	17
2012/C 80/28	Cauza T-424/10: Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2012 — Dosenbach-Ochsner/OAPI (Reprezentarea unor elefanți într-un dreptunghi) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară figurativă ce reprezintă elefanți într-un dreptunghi — Mărci internațională și națională figurative anterioare reprezentând un elefant și marcă națională verbală anterioară elefanten — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv al mărcilor anterioare”]	17
2012/C 80/29	Cauza T-596/10: Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Almunia Textil/OAPI — FIBA-Europe (EuroBasket) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EuroBasket — Marca comunitară figurativă anterioară Basket — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
2012/C 80/30	Cauza T-64/11: Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2012 — Run2Day Franchise/OAPI — Runners Point (Run ²) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Run2 — Mărcile comunitare verbală și figurativă anterioare RUN2DAY — Marca figurativă anterioară din Benelux RUN2DATE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
2012/C 80/31	Cauza T-315/10: Ordonanța Tribunalului din 20 ianuarie 2012 — Groupe Partouche/Comisia [„Acțiune în anulare — Concentrări — Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața comună — Articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Inadmisibilitate”]	18
2012/C 80/32	Cauza T-607/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 ianuarie 2012 — Henkel și Henkel France/Comisia („Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei prin care se refuză transmiterea unor documente unei autorități naționale în domeniul concurenței — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nerespectarea cerințelor de formă — Lipsa caracterului provizoriu al măsurilor solicitate — Inadmisibilitate”)	19

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2012/C 80/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 73, 10.3.2012

Publicații anterioare

JO C 65, 3.3.2012

JO C 58, 25.2.2012

JO C 49, 18.2.2012

JO C 39, 11.2.2012

JO C 32, 4.2.2012

JO C 25, 28.1.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 2 februarie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-545/09) ⁽¹⁾

[Convenția privind definirea statutului școlilor europene — Interpretarea și aplicarea articolului 12 punctul 4 litera (a) și a articolului 25 punctul 1 — Dreptul profesorilor detașați de a avea acces la aceeași promovare profesională și la aceeași creștere salarială ca omologii lor naționali — Excluderea anumitor profesori detașați de Regatul Unit la școlile europene de la accesul la grile de salarizare mai avantajoase și de la alte plăți suplimentare acordate omologilor naționali — Incompatibilitate cu articolul 12 punctul 4 litera (a) și cu articolul 25 punctul 1]

(2012/C 80/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: H. Walker, agent, J. Coppel, Barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 12 alineatul (4) litera (a) din Convenția privind definirea statutului școlilor europene (JO L 212, p. 3, Ediție specială, 16/vol. 1, p. 29) — Remunerarea cadrelor didactice detașate la școlile europene — Excludere, pe durata detașării, de la adaptările salariale acordate cadrelor didactice care lucrează în școlile naționale

Dispozitivul

1. Articolul 12 punctul 4 litera (a) ultima teză din Convenția privind definirea statutului școlilor europene din 21 iunie 1994 trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre părți la această convenție să vegheze ca profesorii detașați sau numiți la școlile europene să se bucure, pe durata detașării sau a numirii lor, de aceleași drepturi de avansare în carieră și de pensionare precum cele aplicabile omologilor lor naționali în temeiul reglementării din statul membru de origine al acestora.

2. Prin excluderea profesorilor englezi și galezi numiți sau detașați la școlile europene, pe perioada numirii sau a detașării, de la accesul la grile de salarizare mai avantajoase, în special cele cunoscute sub denumirile „threshold pay”, „excellent teacher system” sau „advanced skills teachers”, și de la accesul la alte plăți suplimentare, precum „teaching and learning responsibility payments”, prevăzute de „School Teachers Pay and Conditions Document”, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a făcut o aplicare incorectă a articolului 12 punctul 4 litera (a) și a articolului 25 punctul 1 din această convenție.

3. Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 9 februarie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Ungaria) — Márton Urbán/Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Cauza C-210/10) ⁽¹⁾

(Transporturi rutiere — Încălcări ale normelor privind utilizarea tahografului — Obligația statelor membre de a institui sancțiuni proporționale — Amendă forfetară — Proporționalitatea sancțiunii)

(2012/C 80/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală**Reclamant:** Márton Urbán

Pârât: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Interpretarea articolului 19 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO L 102, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 214), precum și a articolelor 13-16 din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier (JO L 370, p. 8, Ediție specială, 07/vol. 1, p. 234) — Reglementare națională care pedepsește toate încălcările normelor privind utilizarea tahografului prin aplicarea unei amenzi cu valoare unică, fără a se ține seama de gravitatea încălcării în cauză și fără a se prevedea posibilitatea unei justificări — Obligație a statelor membre de a institui sancțiuni proporționale

Dispozitivul

1. Cerința proporționalității prevăzută la articolul 19 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului trebuie interpretată în sensul că se opune unui sistem de sancțiuni precum cel prevăzut de Decretul Guvernului nr. 57/2007 din 31 martie 2007 de stabilire a cuantumului amenzilor aplicabile pentru încălcarea anumitor dispoziții în materie de transport rutier de mărfuri și de persoane (a közúti árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. Rendelet), care prevede aplicarea unei amenzi în quantum forfetar pentru orice încălcare, indiferent de gravitatea sa, a normelor privind utilizarea foilor de înregistrare, prevăzute la articolele 13-16 din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 561/2006.
2. Cerința proporționalității prevăzută la articolul 19 alineatele (1) și (4) din Regulamentul nr. 561/2006 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unui sistem de sancțiuni precum cel prevăzut de Decretul Guvernului nr. 57/2007 din 31 martie 2007 de stabilire a cuantumului amenzilor aplicabile pentru încălcarea anumitor dispoziții în materie de transport rutier de mărfuri și de persoane, care instituie o răspundere obiectivă. În schimb, aceasta trebuie să fie interpretată în sensul că se opune intensității sancțiunii prevăzute de acest sistem.

(¹) JO C 195, 17.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 februarie 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

(Cauza C-249/10 P) (¹)

[Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7), articolul 9 alineatul (5) și articolul 17 alineatul (3) — Statut de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratat individual — Eșantionare]

(2012/C 80/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (reprezențanți: L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop, C. Dackö, avocați)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: J.-P. Hix, R. Szostak, agenți, G. Berrisch, Rechtsanwalt, N. Chesaites, Barrister), Comisia Europeană (reprezențanți: T. Scharf și H. van Vliet, agenți), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 4 martie 2010 în cauza T-401/06, Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul Uniunii Europene, prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3)

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2010, Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul (T-401/06).
2. Anulează Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam în ceea ce privește Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

3. Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.
4. Comisia Europeană și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 februarie 2012
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Handelsgericht Wien — Austria) — Martin
Luksan/Petrus van der Let**

(Cauza C-277/10) (¹)

(Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Proprietate intelectuală — Drept de autor și drepturi conexe — Directivele 93/83/CEE, 2001/29/CE, 2006/115/CE și 2006/116/CE — Repartizarea drepturilor de exploatare a unei opere cinematografice, pe cale contractuală, între realizatorul principal și producătorul operei — Reglementare națională care atribuie aceste drepturi, exclusiv și de plin drept, producătorului filmului — Posibilitate de derogare de la această regulă printr-un acord între părți — Drepturi de remunerare subsecvente)

(2012/C 80/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Martin Luksan

Pârât: Petrus van der Let

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Handelsgesicht Wien — Interpretarea articolului 2 alineatele (2), (5) și (6) și a articolului 4 din Directiva 92/100/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 346, p. 61, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 120), a articolului 2 din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coor-

donarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, p. 15, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 134), a articolelor 2, 3 și a articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230), precum și a articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2006/116/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (JO L 372, p. 12, Ediție specială, 17/vol. 3, p. 7) — Repartizarea drepturilor de exploatare a unei opere cinematografice, pe cale contractuală, între autorul și producătorul operei — Reglementare națională care atribuie toate aceste drepturi producătorului

Dispozitivul

1. Dispozițiile articolelor 1 și 2 din Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu, pe de o parte, și cele ale articolelor 2 și 3 din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională coroborate cu articolele 2 și 3 din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale și cu articolul 2 din Directiva 2006/116/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, pe de altă parte, trebuie interpretate în sensul că drepturile de exploatare a operei cinematografice precum cele în cauză în acțiunea principală (dreptul de reproducere, dreptul de difuzare prin satelit și orice alt drept de comunicare publică prin punerea la dispoziția publicului) revin de plin drept, direct și inițial, realizatorului principal. În consecință, aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care atribuie drepturile de exploatare menționate, de plin drept și exclusiv, producătorului operei în cauză.
2. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că rezervă statelor membre dreptul de a institui o prezumție de cesiune, în beneficiul producătorului operei cinematografice, a drepturilor de exploatare a operei cinematografice precum cele în cauză în acțiunea principală (dreptul de difuzare prin satelit, dreptul de reproducere și orice alt drept de comunicare publică prin punerea la dispoziția publicului), cu condiția ca o astfel de prezumție să nu aibă un caracter absolut care ar exclude posibilitatea ca realizatorul principal al operei menționate să încheie o convenție contrară.
3. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în calitate de autor al operei cinematografice, realizatorul principal al acesteia trebuie să beneficieze de plin drept, direct și inițial, de dreptul la compensația echitabilă prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 în temeiul așa numitei „excepții privind copia privată”.

4. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu rezervă statelor membre dreptul de a institui o prezumție de cesiune, în beneficiul producătorului operei cinematografice, a dreptului la compensație echitabilă care revine realizatorului principal al operei menționate, indiferent dacă prezumția respectivă este formulată cu caracter absolut sau dacă este posibilă o derogare de la aceasta.

(¹) JO C 246, 11.9.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 noiembrie 2011 — Bernhard Rintisch/Klaus Eder

(Cauza C-553/11)

(2012/C 80/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Bernhard Rintisch

Pârât: Klaus Eder

Întrebările preliminare

1. Articolul 10 alineatele (1) și (2) litera (a) din Directiva 89/104/CEE (¹) trebuie interpretat în sensul că se opune în orice situație unei dispoziții naționale conform căreia trebuie să se prezume utilizarea unei mărci (marca 1) și în cazul în care marca (marca 1) este utilizată într-o formă diferită față de cea în care a fost înregistrată, fără ca diferențele să altereze caracterul distinctiv al mărcii (marca 1), precum și în cazul în care marca în forma în care este utilizată este de asemenea înregistrată (marca 2)?

2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Dispoziția națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu Directiva 89/104/CEE în cazul în care face obiectul unei interpretări restrictive, în sensul că nu se aplică unei mărci (marca 1) înregistrate numai în scopul de a asigura sau de a extinde domeniul de protecție al unei alte mărci (marca 2) înregistrate în forma în care este utilizată?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare sau al unui răspuns negativ la a doua întrebare:

(a) Condițiile de utilizare a unei mărci înregistrate (marca 1) în sensul articolului 10 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Directiva 89/104/CEE nu sunt întrunite,

(aa) dacă titularul mărcii utilizează forma unui semn care diferă de forma înregistrată a mărcii (marca 1) și a unei alte mărci (marca 2) a titularului mărcii numai prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcilor (marca 1 și marca 2);

(bb) dacă titularul mărcii utilizează două forme de semne, dintre care niciuna nu corespunde mărcii înregistrate (marca 1), însă forma unui semn utilizat (forma 1) corespunde unei alte mărci înregistrate (marca 2) a titularului mărcii, iar forma celui de al doilea semn (forma 2) utilizat de titularul mărcii diferă de ambele mărci înregistrate (marca 1 și marca 2) prin unele elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcilor și dacă forma acestui semn (forma 2) prezintă o similitudine mai pronunțată cu cealaltă marcă (marca 2) a titularului mărcii?

(b) O instanță a unui stat membru poate să aplice o dispoziție națională [în speță, articolul 26 alineatul 3 a doua teză din MarkenG (Legea privind mărcile)] contrară unei dispoziții a unei directive [în speță, articolul 10 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Directiva 89/104/CEE] în cazuri în care situația de fapt s-a definitivat înaintea pronunțării unei hotărâri de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene din care rezultă pentru prima dată indicii privind incompatibilitatea dispoziției naționale cu dispoziția directivei (în speță, Hotărârea din 13 septembrie 2007, Il Ponte Finanziaria/OAPI [BAIN-BRIDGE], C-234/06. Rep., p. I-7333), dacă instanța națională apreciază că încrederea unei părți la procedura jurisdicțională în stabilitatea juridică a poziției sale garantate constituțional este mai importantă decât interesul privind transpunerea unei dispoziții a directivei?

(¹) Prima directivă a Consiliului 89/104/CEE din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92)

Recurs introdus la 28 noiembrie 2011 de Republica Franceză împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 9 septembrie 2011 în cauza T-257/07, Franța/Comisia

(Cauza C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentați: E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez și R. Loosli-Surrans, agenți)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 9 septembrie 2011 în cauza T-257/07, Franța/Comisia;
- pronunțarea unei hotărâri definitive în litigiu, prin care să se anuleze Regulamentul (CE) nr. 746/2008 al Comisiei din 17 iunie 2008 de modificare a anexei VII la Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă⁽¹⁾, sau trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cererii sale, guvernul francez invocă patru motive.

Prin intermediul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare prin faptul că nu a răspuns în mod corespunzător cerințelor legale, pe de o parte, criticilor sale întemeiate pe neluarea în considerare de către Comisie a datelor științifice disponibile, Tribunalul apreciind în mod greșit că prin aceste critici se reproșa Comisiei că nu a avut cunoștință de datele respective și, pe de altă parte, criticilor formulate de guvernul francez întemeiate pe încălcarea articolului 24a din Regulamentul nr. 999/2001, Tribunalul considerând că prin aceste critici se urmărea verificarea faptului că măsurile contestate erau adecvate pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, care se împarte în trei aspecte, guvernul francez susține că Tribunalul a denaturat faptele care i-au fost prezentate. Astfel, recurenta susține mai întâi că Tribunalul a denaturat avizele Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „EFSA”) din 8 martie 2007 și din 24 ianuarie 2008 prin faptul că a considerat că din aceste avize Comisia a putut deduce, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că riscul de transmisibilitate la om a altor EST decât ESB era extrem de redus (primul aspect). În cadrul celui de al doilea aspect, recurenta susține în continuare că Tribunalul a denaturat avizele EFSA din 17 mai și din 26 septembrie 2005 prin faptul că a considerat că, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a putut aprecia că evaluarea fiabilității testelor rapide care figurează în aceste avize era valabilă pentru utilizarea acestor teste în cadrul controlului introducerii în consumul uman a cărnii de ovine sau de caprine. În sfârșit, prin intermediul celui de al treilea aspect, guvernul francez susține că Tribunalul a denaturat faptele care i-au fost

prezentate considerând că ansamblul elementelor științifice invocate de Comisie pentru a justifica adoptarea măsurilor contestate prevăzute de Regulamentul nr. 746/2008 constituiau elemente noi în raport cu măsurile preventive anterioare.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, guvernul francez pretinde că Tribunalul a săvârșit o eroare în ceea ce privește calificarea juridică a faptelor întrucât a calificat elementele științifice invocate de Comisie drept elemente noi de natură să modifice perceperea riscului sau a arătat că acest risc poate fi limitat prin măsuri mai puțin restrictive decât cele existente.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, care cuprinde trei aspecte, recurenta afirmă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea principiului precauției. În acest context, recurenta susține mai întâi că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că dispozițiile articolului 24a din Regulamentul nr. 999/2001 nu au fost încălcate de Comisie având în vedere că, potrivit Tribunalului, aceasta ar fi respectat obligația prevăzută la articolul 152 alineatul (1) CE de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane. Prin cel de al doilea aspect al motivului, guvernul francez pretinde în continuare că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prezumând că elementele științifice invocate de Comisie pentru a justifica adoptarea Regulamentului nr. 746/2008 trebuiau să conducă în mod necesar la o evoluție a nivelului de risc considerat acceptabil. Cu titlu subsidiar, guvernul francez susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a omis să verifice dacă, pentru a stabili nivelul de risc considerat acceptabil, Comisia a luat în considerare gravitatea și ireversibilitatea efectelor nefaste ale EST asupra sănătății umane. Prin cel de al treilea aspect, guvernul francez susține, în sfârșit, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept neluând în considerare faptul că Regulamentul nr. 746/2008 nu înlocuiește măsurile preventive anterioare, ci le completează prin măsuri alternative mai flexibile.

⁽¹⁾ JO L 202, p. 11.

Recurs introdus la 29 noiembrie 2011 de Centrotherm Systemtechnik GmbH gegen das Urteil des Gerichts împotriva Hotărârii Tribunalului (camera a șasea) din 15 septembrie 2011 în cauza T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-609/11)

(2012/C 80/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Centrotherm Systemtechnik GmbH (reprezentanți: A. Schulz și C. Onken, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenței

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 15 septembrie 2011 în cauza T-427/09;
- respingerea acțiunii formulate de centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 august 2009 în cauza R 6/2008-4;
- obligarea centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului prin care se respinge acțiunea recurenței formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 august 2009, într-o procedură de decădere între centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG și Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Recurenta invocă următoarele motive în susținerea recursului:

1. Decizia atacată încalcă articolul 65 din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și articolul 134 alineatele (2) și (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În temeiul acestor dispoziții, Tribunalul are obligația de a lua în considerare toate motivele și cauzele de inadmisibilitate invocate de recurentă.
2. În plus, hotărârea atacată este incompatibilă cu articolul 51 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009. Aceasta pornește de la premisa eronată potrivit căreia recurenta este cea care are sarcina probei cu privire la utilizarea aptă să păstreze drepturile aferente mărcii atacate. Astfel, este adevărat că, pe de o parte, în procedura de decădere prevăzută la articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, prevalează principiul potrivit căruia Oficiul efectuează o examinare din oficiu a faptelor. Pe de altă parte, reiese din dispozițiile și din logica Regulamentului nr. 207/2009, și, în special dintr-o comparație între dispozițiile cu privire la decădere și cele cu privire la opoziție și declararea nulității pentru motive relative de refuz, că, într-o procedură de decădere, în principiu, nu titularul mărcii atacate este cel care trebuie să facă dovada utilizării.

Rezultă în special că refuzul Oficiului de a lua în considerare elemente de probă pentru motivul că acestea nu au fost furnizate în timp util, astfel cum se pretinde, nu este justificat.

3. Prin faptul că a considerat, în mod eronat, contrar jurisprudenței Curții, că noțiunea „utilizare serioasă” se opune noțiunii „utilizare chiar minimă”, Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

4. În sfârșit, afirmația Oficiului, care nu a fost repusă în discuție de Tribunal, potrivit căreia declarația pe onoare dată de administratorul recurenței nu constituie un element de probă în temeiul articolului 78 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 207/2009, este incorectă și este în contradicție cu jurisprudența Tribunalului însăși.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, din 26 februarie 2009, privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 29 noiembrie 2011 de Centrotherm Systemtechnik GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 15 septembrie 2011 în cauza T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-610/11)

(2012/C 80/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Centrotherm Systemtechnik GmbH (reprezentați: A. Schulz și C. Onken, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 septembrie 2011 în cauza T-434/09;
- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 august 2009 în cauza R 6/2008-4, în măsura în care admite cererea de decădere a mărcii comunitare nr. 1 301 019, CENTROTHERM;

— Obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului, prin care a fost respinsă acțiunea recurentei împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 august 2009 privind o procedură de decădere între centrotherm Clean Solutions GmbH și Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Recurenta își întemeiază recursul pe următoarele motive de recurs:

- Hotărârea atacată este contrară articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât apreciază în mod incorect valoarea probatorie a declarației solemne a gerantului recurentei în fața diviziei de anulare. Spre deosebire de cele reținute de camera de recurs și de Tribunal, respectiva declarație solemnă constituie, inclusiv potrivit jurisprudenței Tribunalului, o probă admisibilă în temeiul articolului 78 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.
  - Tribunalul a făcut o greșită interpretare a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009. Contrar celor reținute de Tribunal și de camera de recurs a OAPI, în conformitate cu conținutul lipsit de ambiguitate al articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 și cu economia aceluiași regulament, principiul examinării din oficiu este aplicabil în procedurile de decădere în temeiul articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.
  - Documentele prezentate de recurentă în fața camerei de recurs nu pot fi respinse ca tardive. Aceasta rezultă, pe de o parte, din economia Regulamentului (CE) nr. 207/2009, în special din compararea dispozițiilor privind decăderea cu cele privind opoziția și nulitatea pentru motive absolute și, pe de altă parte, din principiile generale care guvernează sarcina probei.
- În acest context, este necesară o interpretare restrictivă a normei 40 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2868/95 ⁽²⁾.
- În cazul în care Curtea va respinge argumentul interpretării restrictive a normei 40 alineatul (5) din Regulamentul

nr. 2868/95, aceasta nu va fi aplicabilă, întrucât este contrară dispozițiilor și economiei Regulamentului (CE) nr. 207/2009 și încalcă principiul general al proporționalității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 30 noiembrie 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer/Anneliese Kuso

(Cauza C-614/11)

(2012/C 80/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Pârâtă: Anneliese Kuso

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (c) din Directiva 76/207/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/73/CE, se opune unei reglementări naționale potrivit căreia discriminarea pe criterii de sex în legătură cu încetarea raporturilor de muncă în urma încetării unui contract individual de muncă pe perioadă determinată încheiat înainte de intrarea în vigoare a directivei menționate (în speță: anterior aderării Austriei la Uniunea Europeană), încetare care este exclusiv urmarea expirării perioadei pentru care a fost încheiat contractul, nu trebuie examinată în temeiul prevederii contractuale prin care durata limitată a contractului drept a fost considerată o „condiție de concediere”, ci numai în raport cu respingerea cererii de prelungire a contractului, considerată „condiție de angajare”?

⁽¹⁾ Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 39, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 164), în versiunea modificată de Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Braunschweig (Germania) la 7 decembrie 2011 — Bußgeldsache/International Jet Management GmbH

(Cauza C-628/11)

(2012/C 80/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Braunschweig

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: International Jet Management GmbH

Întrebările preliminare

1. Articolul 18 TFUE (ex-articolul 12 TCE) se aplică în cazul în care un stat membru (Republica Federală Germania) solicită unei companii aeriene, care deține o licență de operare valabilă acordată de un alt stat membru (Republica Austria) în sensul articolelor 3 și 8 din Regulamentul nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate, un permis de zbor pentru servicii de zbor neperiodice (zboruri comerciale în cadrul traficului de curse neregulate), efectuate din țări terțe către teritoriul statului membru?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, este deja incompatibilă ca atare cu articolul 18 TFUE (ex-articolul 12 TCE) cerința unui permis de zbor în cazul în care obținerea unui astfel de permis, impusă sub sancțiunea unei amenzi, este cerută, pentru servicii de zbor efectuate din țări terțe, companiilor aeriene care au obținut o licență de operare în alte state membre, însă nu și companiilor aeriene care dețin o licență de operare obținută în Republica Federală Germania?
3. În măsura în care articolul 18 TFUE (ex-articolul 12 TCE) este aplicabil în ipoteza vizată la prima întrebare, iar cerința de autorizare nu este discriminatorie ca atare (întrebarea 2) — poate Republica Federală Germania, fără a încălca interdicția discriminării, să subordoneze acordarea unui permis de zbor pentru servicii de zbor efectuate din țări terțe, permis acordat sub sancțiunea aplicării unei amenzi, condiției ca respectiva companie aeriană din alt stat membru să dovedească autorităților care eliberează permisul împrejurarea că toate companiile aeriene care dețin o autorizație de operare în Republica Federală Germania nu sunt în măsură să efectueze zborurile (declarație de indisponibilitate)?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 15 decembrie 2011 — EOOD Stroy trans/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Cauza C-642/11)

(2012/C 80/12)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: EOOD Stroy trans

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Întrebările preliminare

1. Articolul 203 din Directiva 2006/112/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că TVA-ul menționat de o persoană pe o factură este datorat indiferent dacă există motive pentru această menționare (inexistența unei livrări de bunuri sau a unei prestări de servicii ori a unei plăți), precum și în sensul că autoritățile care verifică aplicarea Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (Legea privind TVA-ul) nu au competența, dată fiind dispoziția națională conform căreia facturile nu pot fi rectificate decât de emitent, să rectifice impozitul menționat de respectiva persoană?
2. Sunt încălcate principiile neutralității fiscale, proporționalității și încrederii legitime prin practica administrativă și judiciară conform căreia unei părți (destinatarul livrărilor de bunuri sau al prestărilor de servicii menționat pe factură) i se respinge dreptul de deducere a TVA-ului printr-o decizie de impunere, deși în cazul celeilalte părți (emitentul facturii) — tot printr-o decizie de impunere — nu se rectifică TVA-ul menționat în următoarele situații:
  - emitentul facturii nu a prezentat niciun document în cadrul controlului fiscal efectuat în privința sa;
  - emitentul facturii a prezentat documente în cadrul procedurii de control fiscal, însă furnizorii săi nu au prezentat nicio probă sau din probele prezentate nu se poate stabili cu exactitate dacă au fost în realitate efectuate livrări de bunuri sau prestări de servicii;

— în cadrul procedurii de control fiscal efectuat în privința emitentului facturii, respectivele livrări nu au putut fi verificate în cadrul lanțului de livrări?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 15 decembrie 2011 — LVK-56 EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i uprvlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Cauza C-643/11)

(2012/C 80/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: LVK — 56 EOOD

Pârât: Direktor na direktsia „Obzhalvane i uprvlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Întrebările preliminare

1. Articolul 203 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se referă la toate situațiile de facturare incorectă a TVA-ului, inclusiv la cazurile în care s-a emis o factură în care s-a menționat TVA-ul, fără să fi intervenit și faptul generator? În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare: articolele 203 și 273 din Directiva 2006/112 impun ca statele membre să prevadă în mod expres dispoziții în sensul că se datorează TVA-ul menționat pe factură în legătură cu care nu a fost efectuată nicio operațiune impozabilă sau este suficientă transpunerea reglementării generale din directivă, potrivit căreia taxa este datorată de orice persoană care o menționează pe o factură?
2. Având în vedere considerentul (39) al Directivei 2006/112 și în scopul de a asigura exactitatea deducerilor, articolele 73, 179 și 203 din Directiva 2006/112 impun ca, în situația în care pe factură se menționează TVA fără să fi intervenit un fapt generator, autoritățile responsabile pentru perceperea impozitelor trebuie să rectifice baza de impozitare și taxa menționată pe factură?
3. Măsurile speciale prevăzute la articolul 395 din Directiva 2006/112 pot consta într-o practică fiscală precum cea

din acțiunea principală, potrivit căreia, în vederea controlului deducerilor, autoritățile responsabile pentru perceperea impozitelor nu verifică decât deducerea exercitată, considerând în același timp că impozitul pe operațiunile efectuate este datorat în mod necondiționat pentru simplul motiv că a fost menționat pe o factură? În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare: potrivit articolului 203 din Directiva 2006/112, este admisibil — și în caz afirmativ, în ce situații — ca pentru aceeași operațiune să se perceapă TVA o dată de la emitentul facturii sau de la prestatorul de servicii, pentru motivul că a menționat taxa pe factură, și a doua oară de la cumpărătorul bunurilor livrate sau de la beneficiarul prestării de servicii, întrucât îi este refuzat dreptul de deducere fiscală?

4. O practică fiscală precum cea din acțiunea principală, potrivit căreia cumpărătorului unor bunuri care fac obiectul unei livrări impozabile ori beneficiarului unei prestări de servicii impozabile îi este refuzat dreptul de deducere fiscală pentru motivul „absenței dovezii că operațiunea a fost efectuată”, fără a se ține seama de constatățile anterioare, potrivit cărora taxa a devenit exigibilă la furnizor sau la prestatorul de servicii și că acesta datorează taxa, în condițiile în care, până la momentul în care s-a examinat nașterea dreptului de deducere, decizia de control fiscal în cauză nu a fost modificată, respectiv nu a intervenit și nu a fost constatat niciun motiv pentru a modifica decizia prin modalitatea prevăzută de stat — încalcă cerința de a nu se cumula TVA-ul și este contrară principiilor securității juridice, egalității de tratament și neutralității fiscale?
5. În sensul articolului 167 și al articolului 168 litera (a) din Directiva 2006/112, este admisibil ca dreptul de deducere să îi fie refuzat cumpărătorului unor bunuri care fac obiectul unei livrări impozabile ori beneficiarului unei prestări de servicii impozabile care îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 178 din directivă după ce, prin intermediul unei decizii de control fiscal emise împotriva furnizorului sau a prestatorului de servicii și rămase definitive nu s-a efectuat nicio rectificare a TVA-ului facturat pentru operațiunea respectivă pentru motivul „absenței unui fapt generator”, ci taxa a fost admisă oficial ca exigibilă și a fost luată în considerare la calcularea rezultatelor pentru perioada fiscală respectivă? Prezintă relevanță pentru formularea răspunsului la această întrebare faptul că, pe parcursul controlului fiscal, furnizorul sau prestatorul de servicii nu a prezentat niciun fel de documente contabile, iar rezultatul pentru perioada fiscală respectivă a fost determinat exclusiv pe baza datelor din declarațiile de TVA precum și din jurnalele de vânzări și de cumpărări?
6. În funcție de răspunsul la întrebările precedente: articolul 167 și articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele din acțiunea principală, neutralitatea TVA impune ca persoana impozabilă să poată deduce impozitul facturat pentru operațiuni?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 16 decembrie 2011 — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir și alții

(Cauza C-645/11)

(2012/C 80/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Land Berlin

Pârâți: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Întrebările preliminare

1. Cererea de restituire a plății nedatorate este o acțiune în materie civilă în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ și atunci când un land federal, căruia o autoritate i-a impus să plătească unei victime, cu titlu de reparație, o parte din suma realizată din vânzarea unui imobil, virează acesteia, din eroare, întregul preț de vânzare?
2. Există o legătură strânsă între mai multe cereri, astfel cum impune articolul 6 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, și în cazul în care pârâții invocă drepturi de despăgubire mai extinse în privința cărora se poate decide numai în mod unitar?
3. Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 se aplică și pârâților care nu au domiciliul în cadrul Uniunii Europene? În cazul unui răspuns afirmativ: acest lucru este valabil și atunci când, în temeiul unor convenții bilaterale încheiate cu statul membru emitent, hotărârea nu va putea fi recunoscută în statul de reședință al pârâtului din cauza necompetenței instanței care a pronunțat-o?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 din 22 decembrie 2000 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spania) la 30 decembrie 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L./Banco Mare Nostrum, S.A.

(Cauza C-664/11)

(2012/C 80/15)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Pârâtă: Banco Mare Nostrum, S.A.

Întrebările preliminare

1. În cazul în care o instituție de credit propune unui client un contract swap pe rata dobânzii pentru a compensa riscul de variație a ratei dobânzii tranzacțiilor financiare anterioare, acesta trebuie considerat un serviciu de consiliere în investiții potrivit definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2004/39/CE ⁽¹⁾?
2. Omiterea testului de adecvare, prevăzut la articolul 19 alineatul (4) din directiva menționată pentru investitorii persoane fizice, trebuie să determine nulitatea absolută a contractului swap pe rata dobânzii semnat între investitor și instituția de credit care oferă serviciile de consiliere?
3. În cazul în care serviciul furnizat în condițiile descrise nu este considerat consiliere în investiții, simplul fapt de a proceda la achiziționarea unui instrument financiar complex, precum un contract swap pe rata dobânzii, fără a efectua testul de relevanță prevăzut la articolul 19 alineatul (5) din Directiva 2004/39/CE, din motive imputabile instituției de investiții, determină nulitatea absolută a contractului de achiziție semnat cu aceeași instituție de credit?
4. În conformitate cu articolul 19 alineatul (9) din Directiva 2004/39/CE, simplul fapt că o instituție de credit propune un instrument financiar complex asociat unui credit ipotecar contractat cu instituția respectivă sau cu o altă instituție constituie un motiv suficient pentru a exclude aplicarea obligațiilor de a efectua testul de adecvare și testul de relevanță, prevăzute la articolul 19 menționat, pe care instituția de investiții trebuie să le efectueze în privința investitorilor persoane fizice?
5. Pentru a putea exclude aplicarea obligațiilor prevăzute la articolul 19 din Directiva 2004/39/CE, este necesar ca produsul financiar asociat instrumentului financiar propus

să fie supus unor standarde legale de protecție a investitorului similare celor impuse de directiva menționată?

(¹) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spania) la 30 decembrie 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor/ NCG Banco, S.A.

(Cauza C-665/11)

(2012/C 80/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Alfonso Carlos Amselem Almor

Pârâtă: NCG Banco, S.A.

Întrebările preliminare

1. În cazul în care o instituție de credit propune unui client, cu care a semnat în prealabil un contract de credit ipotecar, un contract swap pe rata dobânzii pentru a compensa riscul de variație a ratei dobânzii tranzacției anterioare, acesta trebuie considerat un serviciu de consiliere în investiții potrivit definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2004/39/CE (¹)?
2. Omiterea testului de adecvare, prevăzut la articolul 19 alineatul (4) din directiva menționată pentru investitorii persoane fizice, trebuie să determine nulitatea absolută a contractului swap pe rata dobânzii semnat între investitor și instituția de credit care oferă serviciile de consiliere?
3. În cazul în care serviciul furnizat în condițiile descrise nu este considerat consiliere în investiții, simplul fapt de a proceda la achiziționarea unui instrument financiar complex, precum un contract swap pe rata dobânzii, fără a efectua testul de relevanță prevăzut la articolul 19 alineatul (5) din Directiva 2004/39/CE, din motive imputabile instituției de investiții, determină nulitatea absolută a contractului de achiziție semnat cu aceeași instituție de credit?
4. În conformitate cu articolul 19 alineatul (9) din Directiva 2004/39/CE, simplul fapt că o instituție de credit propune

un instrument financiar complex asociat unui credit ipotecar constituie un motiv suficient pentru a exclude aplicarea obligațiilor de a efectua testul de adecvare și testul de relevanță, prevăzute la articolul 19 menționat, pe care instituția de investiții trebuie să le efectueze în privința investitorilor persoane fizice?

5. Pentru a putea exclude aplicarea obligațiilor prevăzute la articolul 19 din Directiva 2004/39/CE, este necesar ca produsul financiar asociat instrumentului financiar propus să fie supus unor standarde legale de protecție a investitorului similare celor impuse de directiva menționată?

(¹) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Italia) la 2 ianuarie 2012 — Danilo Tola/Ministero della Difesa

(Cauza C-4/12)

(2012/C 80/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Danilo Tola

Pârât: Ministero della Difesa

În urma retragerii, la 5 ianuarie 2012, a cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare, cauza a fost radiată de pe rolul Curții de Justiție prin Ordonanța din 18 ianuarie 2012.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāts (Letonia) la 17 ianuarie 2012 — Mohamad Zakaria

(Cauza C-23/12)

(2012/C 80/18)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Recurent: Mohamad Zakaria

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ prevede ca o persoană să aibă dreptul să formuleze o cale de atac doar împotriva unui refuz al intrării sau și împotriva unor încălcări comise în cursul procedurii de adoptare a deciziei de autorizare a intrării?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, dispoziția menționată anterior impune statelor membre, în lumina considerentului (20) al Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și a articolului 6 alineatul (1) din acesta, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, obligația să garanteze o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, iar răspunsul la a doua întrebare este negativ, articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006, impune statelor membre, în lumina considerentului (20) al Regulamentului (CE) nr. 562/2006 și a articolului 6 alineatul (1) din acesta, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, obligația să garanteze o cale de atac efectivă în fața unui organ administrativ care să răspundă, din punct de vedere instituțional și funcțional, acelorași garanții ca o instanță judecătorească?

(¹) JO L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 5.

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-48/12)

(2012/C 80/19)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, S. Petrova și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa și, în orice caz, prin neinformarea Comisiei cu privire la aceste dispoziții, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 33 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Polone, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unor penalități pentru nerespectarea obligației de notificare a măsurilor de transpunere a Directivei 2008/50/CE, la cota zilnică de 71 521,38 euro, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia afirmă că Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE (denumită în continuare: „Directiva CAFE”).

Directiva CAFE este principalul instrument juridic la nivelul Uniunii Europene în ceea ce privește poluarea aerului, aceasta urmărește așadar protejarea mediului și a sănătății umane. Aceasta prevede, printre altele, normele de evaluare și de măsură, precum și obiectivele de reducere a concentrației atmosferice a pulberilor, care sunt substanțele cele mai nocive în aer pentru sănătatea umană. Aceasta impune statelor membre să limiteze concentrația de expunere la PM_{2,5} la 20 de micrograme/m³ în 2015. În plus, aceasta indică o valoare-țintă pentru PM_{2,5} de 25 de micrograme/m³, care trebuie atinsă la 1 ianuarie 2010. Aceasta impune de asemenea statelor membre să atingă valoarea-limită pentru PM_{2,5} de 25 de micrograme/m³ în 2015 (etapa 1), în timp ce în cursul etapei 2 (până în 2020) aceasta va trebui să fie egală cu 20 de micrograme/m³. În plus, Directiva CAFE impune statelor membre să acorde accesul public la informațiile privind calitatea aerului și privind celelalte măsuri adoptate în temeiul acesteia (articolul 26 și următoarele).

În temeiul articolului 33 alineatul (1) din Directiva CAFE, Republica Polonă trebuia să adopte și să pună în aplicare legislația națională necesară pentru a se conforma directivei până la 11 iunie 2010.

Republica Polonă nu a integrat în ordinea juridică poloneză și nu a pus în aplicare toate actele necesare. Elaborarea liniilor directoare ale proiectului de lege de modificare — Legea privind protecția mediului și alte acte juridice — de Ministerul mediului nu reprezintă îndeplinirea obligației prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE.

Comisia a fost informată de autoritățile poloneze numai cu privire la transpunerea parțială a articolului 6 alineatul (1) și a articolului 23 din Directiva CAFE, prin intermediul articolelor 13 și 15 din Legea din 17 iulie 2009 privind sistemul de gestionare a emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor substanțe, prin crearea unui sistem de gestionare a emisiilor de dioxid de sulf (SO₂) și de oxizi de azot (NO) și prin obligația de elaborare a unui proiect național de reducere.

Recurs introdus la 1 februarie 2012 de Kendrion NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 noiembrie 2011 în cauza T-54/06, Kendrion/Comisia

(Cauza C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Kendrion NV (reprezentanți: P. Glazener și T. Ottervanger, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate, în conformitate cu motivele invocate în prezentul recurs;
- anularea în tot sau în parte a deciziei, în măsura în care o privește pe recurentă;
- anularea sau reducerea amenzii aplicate recurente;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare în conformitate cu aspectele de drept soluționate prin hotărârea Curții;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură, precum și a cheltuielilor aferente procedurii desfășurate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Potrivit **primului motiv**, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la interpretarea dreptului Uniunii și și-a motivat hotărârea într-un mod contradictoriu și lacunar, reținând că Comisia a expus în mod corespunzător cerințelor legale motivele care au determinat-o să aplice Kendrion o amendă mai ridicată decât cea aplicată Fardem.
2. Potrivit celui de **al doilea motiv**, atunci când s-a pronunțat asupra problemei dacă Comisia putea considera că Kendrion răspunde solidar în legătură cu amenda care urma să fie aplicată fostei sale filiale Fardem, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și nu a procedat în mod adecvat la examinarea concretă a probelor, săvârșind astfel erori de procedură. În hotărârea sa, Tribunalul nu a repartizat în mod just și echitabil sarcina probei, a avut o reprezentare vădit greșită a situației de fapt și a apreciat în mod eronat mijloacele de probă. Pe lângă aceasta, Tribunalul nu a și-a motivat suficient considerațiile și nu a examinat în mod temeinic argumentele invocate de Kendrion.
3. Prin cel de **al treilea motiv**, Kendrion se opune considerațiilor din hotărârea atacată prin care Tribunalul a examinat și a respins al doilea, al treilea, al patrulea și al cincilea motiv pe care le invocase în primă instanță. Potrivit celor susținute de Kendrion, Tribunalul a pornit de la o interpretare eronată a dreptului Uniunii, admințând că societății-mamă, care nu era implicată în încălcare, i se putea aplica o amendă mai ridicată decât cea aplicată filialei sale Fardem, autorul încălcării. Pe de altă parte, Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament, motivându-și hotărârea într-un mod contradictoriu și lacunar.
4. Prin cel de **al patrulea motiv**, Kendrion susține că Tribunalul a respins în mod eronat ca „inoperant” argumentul invocat de Kendrion, potrivit căruia durata procedurii în fața Tribunalului a fost excesivă. Astfel, Tribunalul consideră în aparență că nu este competent să se pronunțe asupra neregularităților din cadrul procedurii desfășurate în fața sa. Chiar dacă ar fi fost corect să se declare că Tribunalul nu are el însuși competența de a reduce amenda ca urmare a duratei excesive a procedurii desfășurate în fața sa, Curtea este în orice caz obligată să se pronunțe asupra acestui aspect esențial pentru securitatea juridică și să acționeze în consecință.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — EI du Pont de Nemours și alții/Comisia

(Cauza T-76/08) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor — Împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului nelegal — Întreprindere comună — Linii directe pentru calculul amenzilor — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)

(2012/C 80/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: EI du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Delaware, Statele Unite); DuPont Performance Elastomers LLC (Wilmington); și DuPont Performance Elastomers SA (Grand-Sacconnex, Elveția) (reprezentanți: J. Boyce și A. Lyle-Smythe, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial X. Lewis și V. Bottka, ulterior V. Bottka și V. Di Bucci, și, în cele din urmă, V. Bottka, S. Noë și A. Biolan, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a articolelor 1 și 2 din Decizia C(2007) 5910 final a Comisiei din 5 decembrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cauza COMP/38.629 — Cauciuc cloropren), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2008) 2974 final a Comisiei din 23 iunie 2008, în măsura în care privește EI du Pont de Nemours and Company și, pe de altă parte, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate în solidar reclamantelor prin această decizie

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă EI du Pont de Nemours and Company; DuPont Performance Elastomers LLC și DuPont Performance Elastomers SA la plata cheltuielilor de judecată

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008.

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Dow Chemical/Comisia

(Cauza T-77/08) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor — Împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului nelegal — Întreprindere comună — Linii directe pentru calculul amenzilor — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)

(2012/C 80/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Dow Chemical Company (Midland, Michigan, Statele Unite) (reprezentanți: D. Schroeder și T. Graf, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial X. Lewis și V. Bottka, ulterior V. Bottka și V. Di Bucci și în final V. Bottka, P. Van Nuffel și L. Malferrari, agenți)

Obiectul

În principal, o cerere de anulare a Deciziei C(2007) 5910 final a Comisiei din 5 decembrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cauza COMP/38.629 — Cauciuc cloropren), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2008) 2974 final a Comisiei din 23 iunie 2008, în măsura în care o privește pe reclamantă, și, în subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin această decizie

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă The Dow Chemical Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008.

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Denki Kagaku Kogyo și Denka Chemicals/Comisia

(Cauza T-83/08) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața cauciucului cloropren — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor — Împărțirea pieței — Dovada participării la înțelegere — Dovada distanțării de înțelegere — Durata încălcării — Dreptul la apărare — Accesul la dosar — Linii directe pentru calculul amenzilor — Neretroactivitate — Încredere legitimă — Principiul proporționalității — Circumstanțe atenuante”)

(2012/C 80/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japonia) și Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentați: inițial G. van Gerven, T. Franchoo și D. Fessenko, ulterior T. Franchoo, B. Bär-Bouyssièr și A. de Beauregardier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: S. Noë și V. Bottka, agenți)

Obiectul

În principal, o cerere de anulare a Deciziei C(2007) 5910 final a Comisiei din 5 decembrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cauza COMP/F/38.629 — Cauciuc cloropren), în măsura în care le privește pe reclamante, și, în subsidiar, o cerere de reducere a amenzii aplicate în solidar reclamantelor prin această decizie

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha și Denka Chemicals GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — skytron energy/OAPI (arraybox)

(Cauza T-321/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale arraybox — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 80/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlin, Germania) (reprezentați: H.J. Omsels și C. Danziger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 iunie 2009 (cauza R 1680/2008-1) privind o cerere de înregistrare a semnelor verbal arraybox ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă skytron energy GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Grecia/Comisia

(Cauza T-469/09) ⁽¹⁾

(„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Sectorul prelucrării tomaterelor și sectorul stocării orezului — Controale principale — Sistem integrat de gestiune și de control referitor la anumite sisteme de ajutoare comunitare — Principiul proporționalității”)

(2012/C 80/25)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentați: I. K. Chalkias și S. Papaioannou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: P. Rossi și A. Markoulli, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2009/721/CE a Comisiei din 24 septembrie 2009 de excludere de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 257, p. 28).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2012 — Hartmann-Lamboy/OAPI — Diptyque (DYNIQUE)

(Cauza T-305/10) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale DYNIQUE — Marcă comunitară verbală anterioară DIPTYQUE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2012/C 80/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Marlies Hartmann-Lamboy (Westerburg, Germania) (reprezentant: R. Loos, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial A. Pohlmann, ulterior G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Diptyque SAS (Paris, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 mai 2010 (cauza R 1217/2009-1) privind o procedură de opoziție între Diptyque SAS și doamna Marlies Hartmann-Lamboy

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. O obligă pe doamna Marlies Hartmann-Lamboy la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 288, 23.10.2010.

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Goutier/OAPI — Euro Data (ARANTAX)

(Cauza T-387/10) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ARANTAX — Marcă națională verbală anterioară ANTAX — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009*”]

(2012/C 80/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: E. Happe, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: B. Schmidt, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst (Saarbrücken, Germania) (reprezentant: D. Wagner, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 1 iulie 2010 (cauza R 126/2009-4) privind o procedură de opoziție între Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst și domnul Klaus Goutier.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă pe domnul Klaus Goutier la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2012 — Dosenbach-Ochsner/OAPI (Reprezentarea unor elefanți într-un dreptunghi)

(Cauza T-424/10) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară figurativă ce reprezintă elefanți într-un dreptunghi — Mărci internațională și națională figurative anterioare reprezentând un elefant și marcă națională verbală anterioară elefanten — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter distinctiv al mărcilor anterioare*”]

(2012/C 80/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Elveția) (reprezentant: O. Rauscher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Mannucci, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Sisma SpA (Mantova, Italia) (reprezentant: F. Caricato, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 15 iulie 2010 (cauza R 1638/2008-4), privind o procedură de declarare a nulității între Dosenbach Ochsner AG Schuhe und Sport și Sisma SpA

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 15 iulie 2010 (cauza R 1638/2008-4).
2. OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Dosenbach Ochsner AG Schuhe und Sport.
3. Sisma SpA suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 2 februarie 2012 — Almunia Textil/OAPI — FIBA-Europe (EuroBasket)

(Cauza T-596/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EuroBasket — Marca comunitară figurativă anterioară Basket — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 80/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Spania) (reprezentant: J. E. Astiz Suárez, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Manea, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: FIBA-Europe eV (München, Germania) (reprezentant: T. Hogh Holub, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 octombrie 2010 (cauza R 280/2010-1) privind o procedură de opoziție între Almunia Textil, SA și FIBA-Europe eV

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Almunia Textil, SA suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de FIBA-Europe eV, inclusiv, în ceea ce o privește pe aceasta din urmă, cheltuielile indispensabile efectuate în legătură cu procedura în fața camerei de recurs.

(¹) JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 7 februarie 2012 — Run2Day Franchise/OAPI — Runners Point (Run²)

(Cauza T-64/11) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Run2 — Mărcile comunitare verbale și figurative anterioare RUN2DAY — Marca figurativă anterioară din Benelux RUN2DATE — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 80/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Run2Day Franchise (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentant: H. Koenraad, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Pohlmann, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Germania) (reprezentant: H. Prange, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 11 noiembrie 2010 (cauza R 349/2010-1) referitoare la o procedură de opoziție între Run2Day Franchise BV și Runners Point Warenhandels GmbH

Dispozitivul

1. Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 11 noiembrie 2010 (cauza R 349/2010-1).
2. OAPI și Runners Point Warenhandels GmbH suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Run2Day Franchise BV.

(¹) JO C 89, 19.3.2011.

Ordonanța Tribunalului din 20 ianuarie 2012 — Groupe Partouche/Comisia

(Cauza T-315/10) (¹)

[„Acțiune în anulare — Concentrări — Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața comună — Articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Inadmisibilitate”]

(2012/C 80/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Groupe Partouche (Paris, Franța) (reprezentant: J. J. Sebag, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek și N. von Lingen, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Française des jeux (Boulogne-Billancourt, France) și Groupe Lucien Barrière (Paris, Franța) (reprezentanți: D. Théophile și P. Mèle, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 3333 a Comisiei din 21 mai 2010 prin care a fost declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) concentrarea între întreprinderi prin intermediul căreia Française des jeux și Groupe Lucien Barrière dobândesc controlul comun al întreprinderii Newco (cazul COMP/M.5786 — Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Groupe Partouche suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cele efectuate de Comisia Europeană, de Française des jeux și de Groupe Lucien Barrière.

(¹) JO C 274, 9.10.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 23 ianuarie 2012 — Henkel și Henkel France/Comisia

(Cauza T-607/11 R)

(„Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei prin care se refuză transmiterea unor documente unei autorități naționale în domeniul concurenței — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Nerespectarea cerințelor de formă — Lipsa caracterului provizoriu al măsurilor solicitate — Inadmisibilitate”)

(2012/C 80/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Germania) și Henkel France (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentanți: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet și É. Paroche, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și P. J. O. Van Nuffel, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii privind Decizia Comisiei din 30 septembrie 2011 (cazul COMP/39.579 — Detergenți pentru uz casnic — și cazul 09/0007 F) prin care se respinge cererea autorității franceze în domeniul concurenței a-i transmite, în cadrul cazului 09/0007 F referitor la sectorul francez al detergenților, mai multe documente depuse în cauza COMP/39.579

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 ianuarie 2012 — Euris Consult/Parlamentul European

(Cauza T-637/11 R)

(„Măsuri provizorii — Contract de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Servicii de traducere în malteză — Respingerea ofertei unui ofertant — Modalități de comunicare — Cerere de suspendare a executării — Pierderea unei șanse — Lipsa unui prejudiciu grav și ireparabil — Lipsa urgenței”)

(2012/C 80/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (reprezentant: F. Moyses, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: L. Darie și F. Poilvache, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziei Parlamentului European din 18 octombrie 2011, adoptate în cadrul procedurii de cerere de ofertă (MT/2011/EU) referitoare la furnizarea de servicii de traducere în limba malteză (JO S 56-090372) și prin care s-a respins la deschidere oferta depusă de reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2011 — TV2/Danmark/Comisia

(Cauza T-674/11)

(2012/C 80/34)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: TV2/Danmark A/S (Odense, Danemarca) (reprezentant: O. Koktvedgaard)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

- Cu titlu principal, anularea Deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/2003) în favoarea TV2/Danmark, în măsura în care prin aceasta s-a constatat că măsurile investigate constituiau ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE [considerentele (101) și (153) și primul paragraf al concluziilor deciziei].
- Cu titlu subsidiar, anularea Deciziei Comisiei din 20 aprilie 2011 privind măsurile puse în aplicare de Danemarca (C 2/2003) în favoarea TV2/Danmark, în măsura în care prin aceasta s-a constatat că:
  - toate măsurile investigate constituiau un ajutor nou, care era, așadar, supus obligației de notificare [considerentul (154) și primul paragraf al concluziilor deciziei];
  - taxele de licență, care în anii 1997-2002 au fost transferate regiunilor prin intermediul TV2, constituiau ajutoare de stat în favoarea TV2 [considerentul (194) al deciziei] și
  - veniturile din publicitate, care în anii 1995 și 1996 și la momentul încetării funcționării Fondului TV2 în 1997, au fost transferate de la Fondul TV2 la TV2, constituiau ajutoare de stat în favoarea TV2 [considerentele (90), (92), (193) și (195) și tabelul I din decizie].

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta afirmă că decizia atacată contravine articolului 107 alineatul (1) TFUE, articolului 14 TFUE și Protocolului de la Amsterdam. Reclamanta arată că:

- aceasta nu a primit un ajutor de stat, întrucât măsurile investigate nu au favorizat TV2/Danmark în sensul articolului 107 TFUE, ci constituiau o simplă compensare pentru serviciile publice furnizate de TV2/Danmark. Reclamanta susține că Comisia nu a aplicat condițiile stabilite prin Hotărârea Altmark potrivit spiritului și scopului lor și a considerat în mod eronat că nu erau îndeplinite a doua și a patra condiție din Hotărârea Altmark.
- pretinsul ajutor în favoarea TV2/Danmark sub forma unor taxe de licență și a unor scutiri de impozit pe societăți nu era un ajutor nou în sensul Regulamentului nr. 659/1999 (¹), întrucât acele măsuri erau anterioare aderării Danemarcei la UE;
- taxele de licență care au fost transferate regiunilor prin intermediul TV2/Danmark din 1997 până în 2002 nu pot fi calificate drept ajutor de stat în favoarea TV2/Danmark, întrucât TV2/Danmark nu era beneficiarul efectiv al acelor fonduri și

- fondurile care au fost transferate de la TV2 Reklame A/S la TV2/Danmark prin Fondul TV2, provenite din vânzarea de mesaje publicitare, nu constituiau ajutoare de stat, întrucât acestea reprezentau plata către TV2/Danmark pentru transmiterea de mesaje publicitare prin rețeaua sa de televiziune.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a [articolului 108 TFUE] (JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 2 ianuarie 2012 — Franța/Comisia

(Cauza T-1/12)

(2012/C 80/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și J. Gstalter, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 7808 final din 24 octombrie 2011 prin care Comisia a declarat incompatibile cu piața internă ajutoarele pentru restructurare pe care autoritățile franceze intenționează să le acorde în favoarea SeaFrance SA sub forma unei majorări de capital și a unor împrumuturi acordate de SNCF către SeaFrance.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o nerespectare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE întrucât Comisia a considerat că relevanța celor două împrumuturi pe care SNCF intenționează să le acorde trebuia să fie apreciată împreună cu ajutorul pentru salvare și pentru restructurare. Acest motiv se împarte în două aspecte întemeiate:

- pe de o parte, pe faptul că Comisia ar fi interpretat în mod eronat Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 1998, BP Chemicals/Comisia (T-11/95, Rec., p. II-3235), și

- pe de altă parte, cu titlu subsidiar, pe faptul că Comisia ar fi aplicat în mod eronat hotărârea Tribunalului menționată.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o nerespectare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE întrucât Comisia a considerat, cu titlu suplimentar, că autoritățile franceze nu au demonstrat că, luate în considerare în mod separat, cele două împrumuturi pe care SNCF intenționează să le acorde ar fi fost acordate la o dobândă de piață. Acest motiv se împarte în două aspecte întemeiate:
- pe de o parte, pe faptul că Comisia ar fi exclus în mod eronat aplicarea Comunicării din 19 ianuarie 2008 a Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽¹⁾ celor două împrumuturi în cauză și
- pe de altă parte, pe faptul că Comisia ar fi considerat în mod eronat că, pentru a fi conformă pieței, rata împrumuturilor în cauză ar fi trebuit să se situeze în jurul a 14 %.
3. Al treilea motiv întemeiat pe erori de drept și de fapt întrucât Comisia a considerat că ajutorul pentru restructurare este incompatibil cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE interpretat în lumina Liniilor directoare privind ajutoarele pentru salvare și pentru restructurare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 345 TFUE care prevede că tratatele nu aduc atingere regimului proprietății în statele membre.

⁽¹⁾ JO C 14, p. 6.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2012 — Interbev/Comisia

(Cauza T-18/12)

(2012/C 80/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Morrier și A. Bouviala, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei nr. C(2011) 4923 final a Comisiei Europene din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA. 14974 (C 46/2003) — Franța — referitoare la cotizațiile

în favoarea INTERBEV, nepublicată încă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în măsura în care califică, pe de o parte, acțiunile desfășurate de INTERBEV între 1996 și 2004 în materie de publicitate, promovare a asistenței tehnice și cercetare și dezvoltare drept ajutoare de stat, iar, pe de altă parte, cotizațiile voluntare extinse care servesc la finanțarea acestor acțiuni, drept resurse de stat care fac parte integrantă din măsurile de ajutor de stat citate anterior;

- cu titlu subsidiar, anularea Deciziei nr. C(2011) 4923 final a Comisiei Europene din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA. 14974 (C 46/2003) — Franța — referitoare la cotizațiile în favoarea INTERBEV, nepublicată încă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în măsura în care invită instanțele naționale să procedeze la rambursarea cotizațiilor voluntare extinse (decizia atacată, punctele 201 și 202);

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o motivare insuficientă a deciziei atacate în raport cu articolul 296 TFUE și în special în raport cu condițiile referitoare la i) un avantaj economic selectiv în favoarea producătorilor din filierele bovină și ovină, ii) originea statală a acțiunilor desfășurate de reclamantă, iii) atingerea concurenței și afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre și iv) legătura constrângătoare dintre acțiunile desfășurate de reclamantă și cotizațiile voluntare extinse, denumite de asemenea cotizații voluntare obligatorii, încasate între anii 1996 și 2004.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care acțiunile desfășurate de reclamantă între anii 1996 și 2004:

— nu ar fi imputabile statului, iar cotizațiile voluntare extinse prin care au fost finanțate nu ar constitui resurse de stat și nu ar fi deloc imputabile statului francez;

— nu ar constitui un avantaj economic în favoarea unuia sau a mai multor beneficiari;

— nu ar afecta, chiar potențial, concurența și schimburile între state membre.

3. Al treilea motiv, subsidiar, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere cu privire la existența unei legături de afectare obligatorie între cotizațiile voluntare extinse și acțiunile desfășurate de reclamantă.

4. Al patrulea motiv, foarte subsidiar, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere cu privire la consecințele pe care ar trebui să le deducă instanța națională din lipsa notificării cotizațiilor voluntare extinse. La punctul 202 din decizia atacată, Comisia ar incita instanțele naționale să dispună restituirea cotizațiilor voluntare extinse și invaliditatea ajutoarelor, iar persoanele interesate să sesizeze instanța națională, în timp ce instanța națională nu ar fi obligată să dispună restituirea ajutoarelor și a cotizațiilor voluntare extinse din cauza caracterului neadecvat și a imposibilității practice a unei astfel de restituiri.

Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2012 — Fomanu/OAPI (Qualität hat Zukunft)

(Cauza T-22/12)

(2012/C 80/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Germania)
(reprezentant: avocat T. Raible)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 octombrie 2011 în cauza R 1518/2011-1;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente căii de atac și prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Qualität hat Zukunft” pentru mărfuri și servicii din clasele 9, 16 și 40.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât marca comunitară în cauză ar avea caracter distinctiv.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2012 — PT Musim Mas/ Consiliul

(Cauza T-26/12)

(2012/C 80/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonezia) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolelor 1 și 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumți alcoolii grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia (JO L 293, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care acesta se aplică reclamantei;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe

— faptul că Tribunalul are competența de a exercita controlul asupra articolelor 1 și 2 din regulamentul atacat și asupra conformității acestora cu Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”) și cu principiile generale ale dreptului european.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe

— încălcarea de către Consiliu a articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază întrucât:

(a) a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor și un abuz de putere refuzând să recunoască existența unei „entități economice unice” între reclamantă și filialele sale de vânzări afiliate din Singapore. Pe perioada anchetei sale, în mod deliberat, Comisia nu a ținut seama de faptele invocate de reclamantă în legătură cu societățile afiliate;

(b) nu a oferit elemente de probă suficiente în sensul îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. De asemenea, a săvârșit un abuz de putere și o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, întemeindu-se pe fapte inexacte sau interpretate greșit în vederea stabilirii aspectului dacă au fost îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Consiliul nu a ținut seama de faptele pe care reclamanta le-a prezentat Comisiei, pe care Comisia le-a verificat și pe care nu le-a respins în nicio etapă a procedurii de anchetă.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe

— faptul că Consiliul a încălcat primul paragraf al articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, întrucât:

(a) nu a efectuat o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Acesta nu a demonstrat suficient diferențele privind factorii care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor. În opoziție cu jurisprudența existentă, nu a stabilit vreo asimetrie între valoarea normală și prețul de export, în lipsa unei ajustări pentru comisioanele plătite. Consiliul nu a ținut seama de informațiile și de elementele de probă prezentate în chestionarul adresat reclamantei și în timpul vizitelor de verificare, prin care s-a stabilit că ICOF S efectuează și operațiuni de vânzare pe piața internă. Acesta a omis să indice suficient motivele pentru care nu a luat în considerare respectivele informații și elemente de probă. Procedând astfel, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor și un abuz de putere. Consiliul nu a motivat suficient necesitatea unei ajustări, iar aceasta din urmă este discriminatorie față de reclamantă.

(b) Consiliul nu a evitat repetarea ajustărilor la deducerea profiturilor din prețul de export. Consiliul a dedus o primă marjă teoretică de 5 % din profitul ICOF E în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază și o a doua marjă teoretică de 5 % din profitul ICOF S, prin acesta deducând o marjă teoretică totală excesivă de 10 % pentru o operațiune intragrup de vânzări. Acesta este evident contrar faptelor și practicii pentru acest tip de operațiuni comerciale. Comisia, în calitate de autoritate de anchetă, ar fi trebuit să cunoască acest aspect. Prin urmare, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor din perspectiva profitului intragrup și a efectuat o aplicare greșită, discriminatorie și excesivă a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe

— faptul că, în evaluarea situației reclamantei, Consiliul a încălcat principiul bunei administrări. Acesta nu a ținut seama de informațiile, de elementele de probă și de argumentele prezentate Comisiei în cursul anchetei. În

schimb, Consiliul s-a întemeiat pe facturi pro forma, comisioane plătite și contracte scoase din contextul lor pentru a mări artificial marja de dumping aplicată reclamantei. Comisia și Consiliul ar fi trebuit să exercite o mai mare diligență și o analiză mai riguroasă pentru a ajunge la concluziile lor.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe

— faptul că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea principiilor egalității și nediscriminării. Prin aplicarea unei ajustări la prețul de export al reclamantei, Consiliul a creat o asimetrie între prețul de export și valoarea normală ținând seama numai de structura socială și fiscală a reclamantei. În plus, reclamantei i s-a aplicat o deducere dublă a marjei de profit teoretice ținând seama de respectiva structură. Ambele situații sunt discriminatorii față de reclamantă în raport cu alte societăți anchetate care au suportat costuri similare și care nu au făcut obiectul unor ajustări.

(¹) JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2012 — Bauer/OAPI — BenQ Materials (Daxon)

(Cauza T-29/12)

(2012/C 80/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Erika Bauer (Schaufling, Germania) (reprezentant: A. Merz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Taiwan)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea în totalitate a Deciziei R 2191/2010-2 a Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 noiembrie 2011;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: BenQ Materials Corp.

Marca comunitară vizată: marca verbală „Daxon” pentru produse din clasele 3, 5 și 10

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală „DALTON” pentru produse și servicii din clasele 3, 5, 18, 25, 35, 41 și 44

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât între mărcile aflate în conflict există risc de confuzie

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2012 — Piotrowski/OAPI (MEDIGYM)

(Cauza T-33/12)

(2012/C 80/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Elke Piotrowski (Viernheim, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt J. Albrecht)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamantul (reclamanta) solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 noiembrie 2011 în cauza R 734/2011-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „MEDIGYM” pentru produse din clasa 10.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât decizia camerei de recurs s-ar întemeia pe motive asupra cărora reclamanta nu ar fi avut ocazia să se pronunțe, precum și încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009 întrucât s-ar fi refuzat protejarea mărcii comunitare în cauză în temeiul articolului 154 alineatul (3) și al articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, cu toate că marca menționată nu ar putea fi exclusă nici în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (b), nici în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2012 — Herbacin cosmetic/OAPI — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)

(Cauza T-34/12)

(2012/C 80/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Germania) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Laboratoire Garnier et Cie (Paris, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 noiembrie 2011 în procedura R 2255/2010-1, și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Laboratoire Garnier et Cie

Marca comunitară vizată: marca verbală „HERBA SHINE” pentru produse care fac parte din clasa 3.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „HERBACIN” protejată printr-o marcă națională, o marcă comunitară și o înregistrare internațională, pentru produse care fac parte din clasa 3.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatul (2) teza întâi din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece, la momentul pronunțării deciziei în primă instanță cu privire la opoziție, nu mai exista o cerere care să producă efecte, din partea solicitantei, de a prezenta dovezi privind utilizarea, încălcarea articolului 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece în mod eronat camera de recurs nu a ținut seama de cifra de afaceri importantă realizată datorită mărcii „HERBACIN” invocate în susținerea opoziției, precum și încălcarea articolului 15 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 207/2009, deoarece camera de recurs a apreciat în mod incorect dovezile privind utilizarea prezentate în ceea ce privește cumpărătorii de pe teritoriul Comunității.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2012 — Athens Resort Casino/Comisia**(Cauza T-36/12)**

(2012/C 80/42)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marrousi, Grecia) (reprezentați: N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis, K. Spyropoulos, avocați, și F. Carlin, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2011/716/UE a Comisiei din 24 mai 2011 privind ajutorul de stat acordat de Grecia în favoarea anumitor cazinouri grecești [măsura de ajutor de stat C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (JO L 285, p. 25) (denumită în continuare „decizia atacată”); sau
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta se aplică reclamantei;
- cu titlu mai subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta se dispune recuperarea unor sume de la reclamantă; și
- obligarea pârâtei la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată ale reclamantei aferente prezentei proceduri.

Motivale și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe împrejurarea că pârâta a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE atunci când a decis că măsura în cauză constituia un ajutor de stat, prin aceea că:
  - (a) a constatat că reclamanta a beneficiat de un avantaj economic sub forma unei „discriminări fiscale” în valoare de 7,20 euro pentru fiecare bilet de intrare;
  - (b) a constatat că măsura a implicat o pierdere a unor resurse de stat;
  - (c) a considerat că măsura a fost selectivă în favoarea reclamantei;
  - (d) a concluzionat că măsura a denaturat concurența și a afectat schimburile comerciale dintre statele membre.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâta a încălcat articolul 296 TFUE prin faptul că nu a motivat corespunzător decizia sa pentru a permite reclamantei să o înțeleagă și Tribunalului să exercite controlul asupra motivelor pentru care Comisia a considerat că reclamanta a beneficiat de un avantaj selectiv, că un astfel de avantaj a implicat pierderea unor resurse de stat și că a fost de natură să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că, în eventualitatea în care Curtea va constatat că reclamantei i s-a acordat un ajutor de stat incompatibil, Curtea ar trebui să anuleze decizia atacată, în măsura în care prin aceasta se dispune recuperarea unor sume de la reclamantă, întrucât această recuperare ar încălca:

(a) articolul 14 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾, potrivit căruia recuperarea trebuie să privească ajutorul primit de beneficiar, întrucât pârâta nu a cuantificat corect în decizia atacată cuantumul ajutorului de care reclamanta ar fi beneficiat;

(b) articolul 14 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 659/1999, întrucât recuperarea în acest caz încălcă principiile generale ale dreptului Uniunii, și anume: principiul încrederii legitime, principiul securității juridice și principiul proporționalității.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 (în prezent articolul 108) din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2012 — Hamcho și Hamcho International/Consiliul**(Cauza T-43/12)**

(2012/C 80/43)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Mohamad Hamcho (Damas, Siria) și Hamcho International (Damas) (reprezentant: M. Ponsard, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentei acțiuni în procedură accelerată;

- anularea, în măsura în care aceste acte îi vizează pe reclamanții:
- Deciziei 2011/273/PESC astfel cum a fost completată și modificată până în prezent, inclusiv toate deciziile citate la punctul 17 din acțiune;
- Regulamentului nr. 442/2011 astfel cum a fost completat și modificat până în prezent, inclusiv toate regulamentele citate la punctul 18 din acțiune;
- Deciziei 2011/782/PESC, astfel cum a fost completată și modificată până în prezent, în special prin decizia de executare 2012/37/PESC, conform punctul 19 din acțiune;
- Regulamentului nr. 36/2012, astfel cum a fost completat și modificat până în prezent, în special prin Regulamentul de executare nr. 55/2012, conform punctul 20 din acțiune.
- anularea deciziei Consiliului inclusă în comunicarea din 21 decembrie 2011 destinată reclamanților întrucât menține includerea lor pe listele în litigiu;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă motive, care sunt în esență identice sau similare celor invocate în cadrul cauzei T-653/11, Jaber/Consiliul.

Ordonanța Tribunalului din 6 februarie 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia/Comisia

(Cauza T-337/09) ⁽¹⁾

(2012/C 80/44)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 256, 24.10.2009.

Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2012 — Ghost Brand/OAPI — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Cauza T-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/45)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 238, 13.8.2011.

Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2012 — Otto/OAPI — Nalsani (TOTTO)

(Cauza T-300/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/46)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 238, 13.8.2011.

Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2012 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia

(Cauza T-362/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/47)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 252, 27.8.2011.

Ordonanța Tribunalului din 26 ianuarie 2012 — Symfilios/FRA

(Cauza T-397/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/48)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

2012/C 80/33	Cauza T-637/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 ianuarie 2012 — Euris Consult/Parlamentul European („Măsuri provizorii — Contract de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Servicii de traducere în malteză — Respingerea ofertei unui ofertant — Modalități de comunicare — Cerere de suspendare a executării — Pierderea unei șanse — Lipsa unui prejudiciu grav și ireparabil — Lipsa urgenței”) 19	19
2012/C 80/34	Cauza T-674/11: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2011 — TV2/Danmark/Comisia 19	19
2012/C 80/35	Cauza T-1/12: Acțiune introdusă la 2 ianuarie 2012 — Franța/Comisia 20	20
2012/C 80/36	Cauza T-18/12: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2012 — Interbev/Comisia 21	21
2012/C 80/37	Cauza T-22/12: Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2012 — Fomanu/OAPI (Qualität hat Zukunft) 22	22
2012/C 80/38	Cauza T-26/12: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2012 — PT Musim Mas/Consiliul 22	22
2012/C 80/39	Cauza T-29/12: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2012 — Bauer/OAPI — BenQ Materials (Daxon) 23	23
2012/C 80/40	Cauza T-33/12: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2012 — Piotrowski/OAPI (MEDIGYM) 24	24
2012/C 80/41	Cauza T-34/12: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2012 — Herbacin cosmetic/OAPI — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE) 24	24
2012/C 80/42	Cauza T-36/12: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2012 — Athens Resort Casino/Comisia 25	25
2012/C 80/43	Cauza T-43/12: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2012 — Hamcho și Hamcho International/Consiliul 25	25
2012/C 80/44	Cauza T-337/09: Ordonanța Tribunalului din 6 februarie 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia/Comisia 26	26
2012/C 80/45	Cauza T-298/11: Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2012 — Ghost Brand/OAPI — Procter & Gamble International Operations (GHOST) 26	26
2012/C 80/46	Cauza T-300/11: Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2012 — Otto/OAPI — Nalsani (TOTTO) 26	26
2012/C 80/47	Cauza T-362/11: Ordonanța Tribunalului din 18 ianuarie 2012 — Stichting Greenpeace Nederland și PAN Europe/Comisia 26	26
2012/C 80/48	Cauza T-397/11: Ordonanța Tribunalului din 26 ianuarie 2012 — Symfiliosi/FRA 26	26

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

